

BOYUN EĞME

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 4 EKİM 2019 CUMA ■ SAYI: 189 ■ 1 TL

Deprem değil örgütsüzlük öldürür

Reçetelerle uğraşmayı bırakın. Binanız yıkıldığında yaşamanızı, yaşadktan sonra açıkta kalmamanızı, soğukta donmamanızı, çaresiz ve çıplak kalmamanızı sağlayacak tek bir şey var: Toplumsal dayanışma ve örgütlülük. • Sf 2

IMF, AB, NATO, TÜSİAD, MÜSİAD, ÖSO, İSO, ASO, VS.

**SERMayENİN
ÖRGÜTLERİ
KARŞISINDA
HALKIN TKP'Sİ
VAR**

EMEKÇİ HALK ATEŞ ALTINDA

ÖZEL OKUL PATRONLARI: ENSELENDİK!

Patronların Ensesindeyiz, özel okullarda-ki hukuksuzluklara ve patronların dayattığı vahşi sömürüye karşı kısa sürede çok önemli adımlar attı. Geçtiğimiz haftalarda yapılan Özel Okul Öğretmen Çalıştayları bunların üzerine geldi. Daha önce sömürüye ve hukuksuzluğa sessizce boyun eğmeye zorlanmış olan öğretmenlerin harekete geçip örgütlenmesi, PE'nin deneyim ve ustalıkla koordine ettiği bu örgütlenmeyle haklarını alabilmesi patronları da harekete geçirdi.

Özel okul patronları şimdi hükümetten kopya çekiyor. Aynı gemideyiz diyerek, öğretmenlere haklarını aramamalarını telkin edenler, yaptıkları hukuksuzluğu, emek hırsızlığını ortaya koyanları bozgunculukla suçluyor...

Feryat ediyorlar, özetle şöyle: Eyvah enselelendik!

AVRUPA PARLAMENTOSU'NDA ANTİKOMÜNİST HEZEYAN

Avrupa Parlamentosu 18 Eylül 2019 tarihinde "Avrupa'nın geleceği için Avrupa'nın hafızası" başlıklı bir önergeyi karara bağladı. Bu kararla AP, kıtanın tarihinde geri dönülemez bir biçimde yerini almış olan antifaşist mücadelenin komünist kahramanlarını ve onların izlerini silmek, komünizmi totaliterlik adı altında Nazizm'le eşitlemek çabasına girdi.

Komünist rejimleri soykırımla suçlayan, komünizmi yargılanması gereken bir ideoloji olarak şeytanlaştıran karara tepkiler yayılıyor. Ülkemizde de komünistler, ilerici aydınlar, tarih bilincine sahip emekçi önderleri bir yandan Avrupa'da yükselen yabancı düşmanlığı ve ırkçılığa işaret ederken, bir yandan Avrupa'nın bütün gerici güçlerine göz kırpan karar karşısında seslerini yükseltiyor.

Yeni Ekonomik Program, yeni parti, yeni lider, yeni yargı paketi... Bunalan ülkeye 'yeni çarelerle' gelen gelene. Bu kadar yenilik tek bir şeyi örtüyor: Emekçiler yeni bir saldırıyla karşı karşıya. Patronların kriz fırsatçılığı konusunda hep uyardık. 'Krizi yaratan patronların kâr hırsı ve bu hırsla dayanan kapitalist düzendir ama krizi daha da zenginleşmek için, emekçilerin sırtına biraz daha binmek için kullanırlar.' Bunu hep söyledik.

Şimdi gerçekten uyanık olmanın zamanı.

Ülke siyasetindeki çok sıcak gelişmeler, sergilenen tartışmalar, muhalefet - iktidar didişmeleri, sonunda sadece sermayenin kazançlı çıkacağı bir yere götürülürken, halkın çıkarlarını savunacak, bir kez daha patronların kazanıp, işçilerin kaybetmesine izin vermeyecek bir uyanıklık göstermemiz şart. • Sf 3

GENÇLİK BOYUN EĞMİYOR!

Geçen hafta, lise ve üniversitelerde öğrenci gençlerin, işyerlerinde genç işçilerin başlarını kaldırdıklarını, düzene boyun eğmediklerini vurgulamış, gençlikten "iyi işaretler" geldiğini anlatmıştık. Geride bıraktığımız bir haftada gördüğümüz dirilik yeni işaretlerle kendini göstermeye devam etti.

Türkiye Komünist Gençliği, "Buradayız!" diyerek başlattığı örgütlenme atağını sürdürüyor.

DEPREM DEĞİL ÖRGÜTSÜZLÜK ÖLDÜRÜR

Depremde ne yapmanız gerektiğini anlatan, kendinizi ve ailenizi kurtarmak için almanız gereken önlemleri sıralayan tüm yazılı, görsel, işitsel unsur size yalan söylüyor. Kendinizi ve ailenizi tek başına kurtaracak bir yol yok. Binanız yıkıldığında yaşamınızı, yaşadıktan sonra açıkta kalmamanızı, soğukta donmamanızı, çaresiz ve çıplak kalmamanızı sağlayacak tek bir şey var: Toplumsal dayanışma ve örgütlülük

Nane limon tarifi verir gibi tarifler veriliyor. İstanbul büyük bir depreme hazırlanıyor ve bu hazırlığın şu anda tek bir konusu var: Deprem olduğunda tam olarak ne yapacağız, yıkıntıların arasından sağ çıkmak, sağ çıktıktan sonra ihtiyaçlarımızı gidermek için ne tür önlemler almalı, çantalarımızı nasıl hazırlamalıyız?

Bireylerin felaket anlarında nasıl davranmaları gerektiği konusunda önceden hazırlık yapmalarının, gerekiyorsa bunun için eğitim almalarının yanlış olduğunu kimse söyleyemez. Yanlış olan, bunun bir toplumsal örgütlenme ve dayanışma ile bağlanmadan yapılmasının mümkün ve anlamlı olduğunun sanılması. Daha da yanlış olansa, “gribe ne iyi gelir”, “böbrek taşınızı düşürmek için neler yapmanız gerekir” mantığıyla verilen reçetelerin ortalıkta dolaşması ve çoğu istismarcı olan bir takım akıl-danelerin “en hakiki korunma yolunu kendilerinin bildiğini” anlatan yayınlar yapması.

Söylediğimizi bir örnekle anlatalım. Çok moda bir konu: Deprem çantasına neler koymalıyız?

'TEDARİKLİYİM' DEMEYİN, HAZIRLIĞI ÖRGÜTLEYİN

Bu soruya verilen yanıtların hepsi bir yanlış varsayımdan hareket ediyor: Bireylerin deprem sırasında ve sonrasında ihtiyaç duyacakları şeyleri kendilerinin planlayıp karşılayabilecekleri!

Sakarya'daki deprem sonrasında en fazla eksikliği hissedilen iki malzeme, hijyenik ped ve bebek beziydi. Öyleyse deniliyor, deprem çantasına bunlar mutlaka konulmalı!

Oysa hijyenik ped bir yana ihtiyaç duyulacak bebek bezini deprem çantasına koyup rahat etmek mümkün değil, gerekecek miktarda sığmayacak ki! Doğrusu, örgütlü bir biçimde ve dayanışma içinde yapılan hazırlıklarda bu ihtiyaçların karşılanmasına dönük önlemler alınması. Elbette bir şeyi unutmadan: Yaşamın devam etmesi için gerekli bazı basit ihtiyaçların tedarik edilememesi, içinde yaşadığımız kapitalist düzenin akıl dışılığının bir ürünüdür. Sosyalist Türkiye-mizde, herhangibir felaketten çıkan insanların ihtiyaçlarının karşılanması karaborsacıların, fırsatçıların eline bırakılmayacaktır.

Bir başka örnekse, deprem sırasında nerede durmamız, nasıl hareket etmemizle ilgili söylenenler. Kuralı yapıları ve depremle ilgili bazı varsayımları esas alan bir öneri giriş altlarına sığınmak. Bunun karşısına büyük bir heyecanla çıkanların hatırlattığı ise, girişler çıktığında insanların

hayatta kalma şansı kalmadığı ve ülkemizde çoğunlukla durumun bu olduğu.

Oysa, tek doğru var: Evde, işyerinde, okulda içinde bulunduğumuz yapının durumu üzerinde önceden çalışmak, hazırlıklı olmak, binanın yapısına, bina içindeki konumumuza bakarak olası bir felakette ne yapmamız gerektiği hakkında hazırlanmak. Ülkemizde 80 milyon inşaat uzmanı yaşamadığına, herkes fizikçi olmadığına göre bunun da tek yolu var: Örgütlülük ve dayanışma.

REÇETE YAZMA ÖRGÜTLEN

Masanın altına girme konusunda da benzer bir anlamsız tartışma yürütülüyor. “Japon’un binası hafif, masası sağlam. Bizde masanın altına giren ezilir gider” diyenler sağlamca bir masanın altına girmek çokup un ufak olan bir binada değilseniz ciddi yaralanmalara karşı önemli bir koruma sağlayabiliyor.

Burada da reçete yazarlar, “masanın altına girin” de deseler “aman girmeyin” de deseler yanıtlıyorlar.

Bu konu önemli. Çünkü, insanları reçetelerle oyalayanlar asıl üzerinde düşünmeleri gereken sorudan onları uzaklaştırıyor. Bu soru, “bireysel olarak ben değil ama biz nasıl korunabiliriz, bunun için nasıl kafa kafaya verebiliriz” sorusudur. Kapitalizmin yarattığı bencil, bireyci ve kendini beğenmiş insanlar depremde korunma sorununu neredeyse bir bilgi yarışması, bir şampiyona olarak görüp, “en doğru yolu bulup, tek sağ kalan ben olacağım” derken felaketten ancak birlikte korunabileceğimizi görmemiş oluyor.

Bir süredir birlikte izlediğimiz, bazen can kulağıyla bazen zorunlu olarak kulak verdiği-miz gürültüde bir de “panik provokatörleri” var. Altına “profesör” ünvanlı imzalar atılan bazı metinler elden ele dolaşıyor. “Hepimiz öleceğiz!” yazarlar bile var. Öyle ki, İstanbul’da yaşayan insanların bir bölümü hafta sonları “daha güvenli” kentlerde vakit geçirerek “hayatta kalma ihtimallerini” artıracabileceklerini sanıyor.

Biz hafta sonu “daha güvenli” yerlere gitmeyeceğiz. Komşularımızla, mahalle halkıyla toplanmaya çalışacağız. Alabileceğimiz önlemleri konuşup, olası ihtiyaçları karşılamak için neler yapabileceğimize bakalacağız.

Bunun adı örgütlenmektir. Türkiye Komünist Partisi, kendi örgütlerini, yakın dostlarını, partinin örgütleyeceği çalışmalara katılmaya gönüllü olanları önümüzdeki günlerde bu tür “ortak planlama ve hazırlık” çalışmaları için bir araya getirecek.

DEVLET YOK AMA BUNA RAZI OLMAYACAĞIZ

İstanbul’da geçtiğimiz hafta yaşanan sarsıntılardan sonra devlet yetkililerinin yaptığı açıklamalar tek kelimeyle skandaldı. Komşusuna akıl verir gibi “binanızdan kuşuluysanız bu gece girmeyin” diyen yetkililer gördük. Oysa şunu duymamız gerekirdi: “Riskli binaların tespiti, buna göre tedbirler alınması ve bu binalardaki yurttaşların barındırılması için çalışmalara başladık.” Bu sözleri duymak değil hayal bile edemiyorduk. “Sarsıntılardan sonra arabalara atlayıp yola çıkıyorsunuz, trafik tıkanıyor” diyen yetkililer gördük. Olası bir şiddetli depremden sonra insanların ihtiyaçlarını karşılamak ya da yakınlarını bulmak için yollara düştüğünü, bunun büyük sorun yarattığını “öngören” devlet adamları!

Oysa şunları diyenlere rastlamalıydı: “Olası bir depremde ortaya çıkacak ihtiyaçları karşılamak için özel devriye görevlendirmeleri planladık. Yurttaşlar bebek bezi aramak için arabalarına atlayıp yollara dalmayacaklar.” “Küçük bir sorunda bile iletişimin nasıl kilitlendiğini gördük. Bunun için şöyle önlemler almak için çalışmalara başladık.”

1999 depreminde de ilk fark edilen buydu: Devlet yok! Ama, halk sesini çıkarmaya, isyan etmeye başladığında “devlet bir polis copu kadar size yakın!”

Buna razı olmak intihardır. Bunu bileceğiz, halk örgütlenmeleriyle önlemlerimizi alacağız. Ama devletten polis copuyla değil kamu hizmetleriyle “var olmasını” istemekten vaz geçmeyeceğiz.

İKİ FELAKET İKİ ÜLKE: KÜBA VE ABD’DE KASIRGA

Katrina kasırgası, ABD’de 1863 kişinin canını aldı. Yüzbinlerce insan yıkılmış binaların çevresinde, bazen çatıların üstünde yardım bekledi, yoksullar için kasırga sonrasında yaşanan yıllar da kabus gibiydi.

Aynı kasırga Küba’yı da vurdu. Hatta daha büyük bir şiddetle vurdu. Sonuç: Kimse ölmedi. Küba müthiş bir hazırlıkla, çok güçlü bir örgütlülükle karşıladı kasırgayı. Tehlikenin büyük olduğu yerler zamanında boşaltıldı, evini terk etmek zorunda kalanlar açıkta bırakılmadı. ABD’de tam tersi olmuştu. Kasırga yaklaşıırken boşaltma kararı alınamıyordu-

du, çünkü bunun maliyeti çok büyüktü! Batık borsa şirketlerini kurtarmaya yüz milyarlar ayıran ABD, milyonlarca yurttaşını kasırganın önüne attı.

Yoksul Küba sosyalizmi insanlarını kasırganın önünden almaya hazırды, görkemli ABD ise ne kasırgaya ne de kasırga sonrasında afetten etkilenen bölgelerin ve yaşayanlarının iyileştirilmesine hazır değildi.

1999 depreminden sonra yaşadıklarımıza çok benziyordu: Dünya lideri ABD, bir felaketten sonra evsiz, yersiz, yurtsuz kalan insanlarını ortada bıraktı.

DEPREM DOĞALDIR, DOĞAL OLMAYAN BU AKILSIZLIKTIR

1999’dan bu yana, üç yıl sayılmazsa AKP kesintisiz olarak iktidardır. Bu süre boyunca bilimden, akıldan, adaletten sistematik bir biçimde uzaklaşan Türkiye’nin deprem ve benzer gelişmeler karşısında tamamen savunmasız kalmasında bir yan bulunmamaktadır. Dün İstanbul’da gerçekleşen orta şiddetli deprem, 1999’dan beri hiç gündemden düşmeyen, zaman zaman da hükümetin şov konusu haline gelen İstanbul depremi için hiçbir hazırlığın yapılmadığını gösterdi.

İşin gerçeği, İstanbul’un deprem karşısında 1999’a göre daha kötü durumda olduğu ortada. Plansız yapılaşma nedeniyle insanların depremde toplanacağı güvenli alanların sayısı azaldı. Trafik sorunu ağırlaştı. Tamamen kâr ve rant üzerine kurulu kentsel dönüşüm, dayanıksız binalara çözüm üretmediği gibi yeni altyapı sorunlarını ortaya çıkardı. Abonelerini soyup soğana çeviren iletişim tekelleri, artan kapasiteye uygun yatırım yapmadığından telefonlar sustu, insanların haberleşme hakkı ellerinden alındı.

En vahimi, yapboza çevrilen bürokraside en küçük bir eşgüdümün kalmadığı görüldü. Depremle doğrudan ilgili kurumlar birbirlerinden farklı açıklamalar yaparak halktaki paniğin artmasına neden oldular. Merkezi iktidar, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile koordinasyon içinde hareket etmeyi uygun görmediği için bu karmaşa daha da derinleşti. Bu tablonun baş sorum-

lusı hiç kuşkusuz hükümettir. 1999’dan bu yana, üç yıl sayılmazsa AKP kesintisiz olarak iktidardır. Bu süre boyunca bilimden, akıldan, adaletten sistematik bir biçimde uzaklaşan Türkiye’nin deprem ve benzer gelişmeler karşısında tamamen savunmasız kalmasında şaşırarak bir yan bulunmamaktadır.

Ancak sorun AKP ile sınırlı değildir. Piyasa ekonomisi, yani bugünkü kapitalist düzenin planlama, toplumsal örgütlülük, eşitlik gibi olgularla yan yana gelmesi olanaksızdır. Oysa deprem karşısında en çok ihtiyaç duyacağımız bunlardır.

Kapitalizm paranın hükmettiği bir düzendir. İstanbul gibi bir kentin kaderini daha çok araba satmak isteyen otomobil şirketleri, her tarafı inşaat alanına çevirmeye çalışan inşaat firmaları belirlemektedir. Bilimsel çalışmaya yoğunlaşması gereken üniversitemiz bir yandan gericiğin bir yandan büyük holdinglerin kısılcıdadır. Üniversitelerin depremle ilgili kurslerinde görev yapan bazı hocaların inşaat şirketlerine danışmanlık yapması utanç vericidir.

Türkiye hem bu siyasi iktidardan hem de bu yağma düzeninden kurtulmak zorundadır. Türkiye Komünist Partisi bir yandan bunun için mücadele ederken bir yandan da olası bir depremde tüm gücüyle halkın üzerindeki yükün hafifletilmesi, birlikte hareket etme kültürünün ve dayanışmanın artırılması için hazırlanmaktadır.

Bilelim ki, deprem değil akılsızlık, deprem değil bencil kâr hırsı, deprem değil, piyasa karmaşası, deprem değil örgütsüzlüktür asıl yıkıcı olan.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komite

BUNLARIN NESİ YENİ?

Berat Albayrak, Yeni Ekonomik Program'ı açıkladı. 'Batık patronları kurtaracağız, işçiye az ücret vereceğiz, topladığımız vergilerin daha azını halk için, daha çoğunu patronlar için kurtaracağız' demenin neresi yeni? Yeni parti kuranlara, kuracağını açıklayanlara her gün bir yenisi ekleniyor. Davutoğlu'nun, Babacan'ın, Gül'ün neresi yeni? Türkiye'ye gelen IMF heyeti hükümetle yetinmedi, muhalefetle de görüştü. Bu ülkede iktidara gelmek isteyen düzen partisi onayı önce emperyalistlerden, sonra sandıktan alıyor. Bunda yeni olan ne?

Türkiye çıkmazda. Düzeltelim: Türkiye'nin düzeni çıkmazda. Komşularıyla ilişkileriyle, içine battığı borç batağıyla, duran inşaatları ve durmayan çevre katliamlarıyla, işsizliğe mahkum ettiği milyonlarca insanı, ölümü gösterdiği kadınları ve geleceksizliğe mahkum ettiği gençleriyle ülkemiz büyük bir çıkmazın içine sokulmuş durumda. Çıkmazın adı AKP değil. Çıkmazın adı kapitalizm.

Sermaye sınıfı çıkmaza çare arıyor. Bulduğu çare, emekçi halkı daha da yoksullaştırmak, emekçiler için geleceği daha da karartmaktan ibaret. Hükümetin açıkladığı Yeni Ekonomik Program'ın altında sermayenin imzası var. Yerli ve yabancı sermaye. Bu programda yeni bir şey yok ama ortada ciddiye alınması gereken, planlı, programlı bir saldırı var. Yeni Ekonomik Program, sermayenin cephesinden emekçi halka yeni bir saldırı anlamına geliyor sadece. Düzen muhalefetine AKP hükümetine dönük eleştirilerinin merkezindeyse, bu saldırının kendisi yok. Sermaye sınıfının ve uluslararası tefecilerin onayına sunulan, onların da pek beğendiği programın kendisine değil, bu programı ortaya atan iktidarın şovlarına muhalefet ediyorlar.

HIRSIZLIĞA ISRAF DİYEN MUHALEFET

AKP, açıkça "işçinin boğazından kesip patronları beslerim" dediğinde, yoksuldan alıp zengine vermeyi ekonomi politikası ilan ettiğinde karşısında tembel ve gürültücü bir muhalefet görüyor sadece. Düzen muhalefeti, AKP'li yiyicilerin hırsızlıklarının bile adını koymaktan çekiniyor. Hırsızlığa ısraf diyor. Düzen muhalefeti, sermaye sınıfına 17 yıldır "cennet" sunan AKP'ye muhalefet ederken, bu döneminin sorumluluğunu patronlara hatırlatmaya hiç yanaşmıyor. Tersine, her fırsatta "iş çevrelerimizin rahatsızlıklarına" ortak oluyorlar. Ülkenin gündemini yeni partiler, yeni ittifaklar, yeni cephele dolduruyor. Patronlar eski yöntemlerle saldırmaya devam ederken, düzen muhalefeti de eskisi gibi bu saldırılara gözlerini kapatıyor ve "yeni çareler" buluyor!

İtiraf edelim: Bunda gerçekten yeni bir şey yoksa, sorun da aslında düzen muhalefetine değil. Sorun emekçilerde. Hâlâ, yoksulluktan, hayat pahalılığından, sömüründen ve zulümden kurtuluş için kendi örgütlülüğüne değil, düzen siyasetinin sahneye koyacağı yeni oyunlara bakan emekçi halkta...

Emekçileri, bu kısır döngüden çıkarmak zorundayız.

KURALI UNUTMA: İKİ SINIF VAR!

12 Eylül ve Özal'ın önemli başarılarından birisi, halka ekonominin bir teknik uzmanlık konusu olduğu yalanını yutturmaları olmuştur.

1980'lerden başlayarak ekonomi politikalarının uzman bilim adamlarının hazırladığı çok özel reçeteler olduğu anlatılmış, muhalefetler iktidarları, iktidarlar muhalefetleri ekonomi bilmemekle suçlamıştır!

Oysa ekonominin gerçekleri toplama çıkarma kadar yalındır.

Ekonomi politikaları denilen şey, hükümetler eliyle kurulan denklemlerdir. Denklemin bir tarafında her zaman emek, öbür tarafında her zaman sermaye vardır.

Ekonomide yapılan bütün "büyük buluşlar" aslında emekçilerden alıp patronlara vermenin yeni yollarına aittir.

Özetle: İki sınıf var. Birinden yana değilsen, öbüründen yanasın. Birine veriyorsan, öbüründen almak zorundasın. Bunun bir bilimi yok, iki tarafı var.

TENCERE DİBİN IMF, SENİNKİ BENDEN IMF

Muhalefet partilerinin temsilcileri IMF heyetiyle görüştü. Gizli gizli değil, açık açık. Hatta göstere göstere, nispet yaparcasına! Hükümet ve yandaşları buna çok kızdı. Neredeyse IMF'yi düşman ilan edecek ve IMF heyetiyle görüşenleri vatana ihanetle suçlayacaklardı.

Sonra Yeni Ekonomik Program açıklandı. IMF raporlarında Türkiye'den beklenen her

şey bu programda vardı!

Düzen muhalefeti, hükümeti suçladı: Hükümetin IMF ile anlaştığını ima ettiler. Yeni programın IMF programı olduğunu (çok doğru!) ilan edenler bile oldu.

Tekrarlayalım: Düzen partilerinin hepsi aynı yolun yolcusu. Sermayenin yolunun. O yolda yoldaşlık edecekleri de IMF olacak elbette.

BORÇLARIN ÖDENMESİ İYİ BİR ŞEY Mİ?

IMF heyetinin istediği, YEP ile yapılan bu: Devlet bütçesi daha iyi yönetilecek ve birikmiş borç yükü hafifletilecek. Düz mantıkla ne iyi bir şey! AKP hükümeti ülkenin 17 yılda dev gibi olmuş borçlarını ödemek için önlem alacak. Borçlar ödenecek, ülke biraz daha "az borçlu" hale gelecek. Hiç iyi bir şey değil! Olanı şöyle anlamak gerek: Alacaklı yabancılar kapiya dayandı ve batmasından korktukları alacaklarının bir kısmını tahsil etmek istiyorlar. Bunun için de hükümete böyle bu-

yuruyorlar: "daha az harca da bize olan borçlarını öde." Daha az harca, yani işçilerine, memurlarına daha az maaş ver. Okullarına, hastanelerine daha az harca, ulaşım, elektrığe daha çok zam yap, bu şekilde artıracakları borçlarını öde. Sermaye hükümetlerinin onyıllardır değişmeyen yöntemi bu: Patronlara kredi, hibe, yatırım desteği olarak bu: Patronlara kredi, hibe, yatırım desteği olarak dağıtmak için borçlanırken, "borç yiğidin kamçısı"; sermayeyi incitmeden borçları öderken "tutumlu olmak lazım."

EMEKÇİ HALKI IMF-AKP PROGRAMINA EZDİRMEYECEĞİZ

Uzun lafın kısası, tüm işaretler, kıdem tazminatı ve iş güvencesine dönük elde kalan diğer haklardan, temel yaşamsal giderlerin daha da pahalılaşmasına kadar, AKP'nin işçi sınıfının karşısına kapsamlı bir saldırı programıyla çıkacağını göstermektedir

AKP Hükümeti'nin Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak, bugün 2020-2022 yıllarını kapsayan 'Yeni Ekonomik Program'ın sunumunu gerçekleştirdi. Program, AKP'nin, 2018 yılı itibarıyla ayyuka çıkan ekonomik yıkımdan, gizli ya da açık bir IMF programıyla kurtulmaya çalışacağını açık ilanadır. Başka deyişle AKP, 2020-2022 Ekonomik Programı ile halkın karşısına amansız bir saldırı programı ile çıkacağını duyurmaktadır.

Geçtiğimiz hafta, Türkiye'deki gözlemlerini tamamlamasının ardından yayınladığı açıklamada IMF Heyeti Türkiye'de ücret zamlarının gerçekleşen enflasyona endekslenmekten ziyade, 'enflasyon beklentileri'ne göre ayarlanmasını salık vermişti. IMF açıklamasının mürekkebi dahi kurmadan, AKP'nin Hazine ve Maliye Bakanı, bugün yayınlanan programda, kamu tarafından belirlenen fiyat ve ücretlerin gerçekleşen enflasyon oranlarına göre değil, yeni programdaki enflasyon hedeflerine göre belirleneceğini duyurmaktadır. Bu, önümüzdeki dönemde kamudan başlayarak, tüm

emekçi ücretlerinin daha da fazla baskılanacağı anlamına gelmektedir. Yani IMF emretmiş, hükümet uygulamaya karar vermiştir.

Sermaye sınıfı ve IMF'nin Program'dan en büyük beklentilerinden bir diğeri ise patronların batık borçlarının halka fatura edilmesini öngören bir yol haritasıydı. Bakan Albayrak, 2020'nin bankaların 'varlık kalitesi' açısından 'yeni bir yıl' olacağını dile getirerek, bu başlıkta da 'gerekinin yapılacağını' söylemiştir. Bu, sermaye sınıfının batık borçlarının, belli bir program dahilinde halkın sırtına yüklenmesinden başka bir anlam taşımamaktadır. Uzun lafın kısası, tüm işaretler, kıdem tazminatı ve iş güvencesine dönük elde kalan diğer haklardan, temel yaşamsal giderlerin daha da pahalılaşmasına kadar, AKP'nin işçi sınıfının karşısına kapsamlı bir saldırı programıyla çıkacağını göstermektedir.

Türkiye Komünist Partisi yaklaşan saldırı programının karşısına işçi sınıfının örgütlü gücüyle çıkacaktır. Halkımız sahipsiz ve çaresiz değildir.

**Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komite**

PATRONLARIN ENFLASYON "ARACI"

Enflasyonu herkes bilir. Hayat pahalılığıdır. Dün 10 liraya aldığın şeyin yarın 11 lira olmasıdır.

Enflasyonun yüksek olması kötüdür, düşük olması iyidir: Fiyatlar ne kadar çok artarsa, yoksullar o kadar zora düşer.

Oysa asıl sorun enflasyon, fiyatların artması değildir. Sorun, fiyatlar artarken ücretlerin artmamasıdır. Hayat pahalılaşırken, emekçinin eline geçen paranın artmamasıdır.

Bu basit gerçek, emekçilere dönük saldırıların temeli olmuştur.

Derler ki: "Enflasyonla mücadele programı çerçevesinde ücret artışlarını kontrol altında tutacağız!"

İşçiye söylenen budur: "Fiyatların artmamasını istiyorsan, ücretinin de artmamasına razı ol. Fiyatlar yine biraz artacak ama sen yine de ücret artışı isteme, yoksa fiyatlar daha da artar!"

Yeni Ekonomik Program'da IMF'nin önerisine uygun şekilde atılacak bir adım böyle belirlendi. "Ücret zamları fiyatlardaki artış esas olarak yapılmayacak. Böylece enflasyon kontrol altına alınacak. Yani hayat biraz pahalılandı diye hemen ücretleri artırmak yok."

Patronlar enflasyon aracılığıyla amaçlarına böyle ulaşacaklar: Fiyatlar artarken, ücretlerin artmaması demek, kârların artması demektir.

MEMLEKETİMİZİ

**yobazlara,
zalimlere,
sömürücülere,
emperyalistlere
terk etmeyecek
kadar**

SEVİYÖRÜZ

BÜYÜK İZMİR BULUŞMASI
19 EKİM CUMARTESİ 20:00
AŞIK VEYSEL AÇIK HAVA TİYATROSU BORNOVA

MEMLEKETİNİ SEVEN KURTULUŞU PATRONLARDA ARAMAZ MEMLEKETİNİ SEVEN MİLLİYETÇİ ŞANTAJLARA BOYUN EĞMEZ

Türkiye Komünist Partisi 19 Ekim günü İzmir'de bir büyük toplantı düzenliyor. Toplantının çağırısı şöyle ifade edildi: Memleketimizi yobazlara, zalimlere, sömürücülere, emperyalistlere terk etmeyecek kadar seviyoruz.

İzmir'de aynı günlerde TKP'nin ev sahipliğini yaptığı bir de uluslararası toplantı düzenleniyor. Uluslararası Komünist ve İşçi Partileri yıllık toplantısı. Aralarında Rusya, Yunanistan, ABD, Hindistan, Meksika, Brezilya, İtalya, Güney Afrika, Filistin gibi ülkelerin olduğu 60'ın üzerinde ülkeden 80'e yakın partinin temsilcileri 3 gün boyunca sürecek oturumlarda tartışacak, görüş alışverişinde bulunacak.

Memleketimizi, onun büyük

insanlık ailesinin ortak kurtuluş mücadelesinde onurlu bir yere sahip olmasını önemseyecek kadar seviyoruz.

ÜLKEDE VE DÜNYADA YENİ BİR DÜZEN BUGÜNÜN GÜNDEMİDİR

Türkiye Komünist Partisi, Türkiye'de ve dünyada emekçilerin, yani toplumun ezici çoğunluğunu oluşturanların kendi kaderini eline alacağı, gidişata dur diyeceği, iktidara el koyacağı günlerin uzak olmadığını, işçi iktidarının yarının değil, bugünün gündemi olduğunu düşünüyor. İşçi iktidarı, yani sosyalizm, sadece işçilerin ülke ve devlet yönetimini ellerine alması anlamına gelmiyor. Sosyalizm, işçilerin tüm bir toplumsal yapıyı, zenginliğin dağılımını, üretimin düzenini değiştirmek üzere

"başa geçmeleri", sadece meclisi, hükümeti, yasaları değil tüm bir düzeni değiştirmeleri demek.

Bunun "şimdilik öyle bir hayal" olduğunu düşünenler hayal görüyor.

Daha küçük hedeflerle işe başlamak gerektiğini söyleyenler hedef sapıyor.

MİLLİYETÇİLERİN VATAN ŞANTAJI: AYNI GEMİDEYİZ

Bu tabloya bir de "Aynı Gemi-deyiz" ciler ekleniyor. "Sosyalizm filan karıştırmayın, demokrasi güçleri omuz omuza verelim, önce dünyayı şu delillerden kurtaralım" diyenler bir tarafta dururken öbür tarafta da "Büyük komployla karşı karşıyayız. Ülkesini seven milletin bekası için omuz versin, küreklere asılsın: Aynı gemideyiz" diyenler var.

Aynı gemide değiliz. Ülkeyi batışın eşiğine getirenler, bize vatan şantajı yapmasın. Emperyalistlerle, "bizi çekemiyorlar" dedikleriyle, "yabancılarla işbirliği yapıp, ekonomiyi sabote ediyorlar" diye suçladıklarıyla birlikte ülkeyi yönetiyorlar, dünyanın düzenini belirliyorlar.

Biz memleketimizi işte bu şantajcılara bırakmayacak kadar

seviyoruz.

ASIL BİZİM BİR PLANIMIZ VAR

Bu düzen içinde çare arayanlar, "arkamıza geçin, düze çıka-cağız" diyenler, her gün yeni bir program açıklayanlar ve her gün yeni bir "yeni parti" kuranlar ne yapacaklarını bilmiyor.

Sadece halkı, emekçileri oyalamak, içine girdikleri bataktaki halkın gözünü boyamak için çabalyorlar.

Asıl, bizim bir planımız var! Türkiye Komünist Partisi, ülkeyi birlikte yeniden kurmak, dünyanın bozuk düzenini değiştirmek için örgütlenirken bir yol haritasına, plana programa sahip olan tek güç olduğunu söylüyor.

19 Ekim günü İzmir'de işte bu gücü göstermek, bu gücün önündeki yolu açmak için toplanalım diyoruz.